

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Secunda Secundæ Et Tertia Pars Divi Thomæ Complectitvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores, & praxim spectantes, maximè circa
Sacramenta, accuratè declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1664

Sect. II. An, & quomodo in Mißâ verum offeratur sacrificium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13826

pronunciata, tum etiam quia vitas suas non ex affectu religionis, & ad testandam Dei excellentiam, ac dominium, sed ex Charitate vel fortitudine offerebant.

SECTIO SECUNDA.

An, & quomodo in Missa verum offertur Sacrificium.

I. **C**HRISTUM scilicet in cruentum sacrificium Deo per sanguinis effusionem in ara Crucis obtulisse, verumque fuisse hae in parte Sacerdotem simul & hostiam, dixi supra disputatione quinquagesimâ nonâ, dum de Sacerdotio Christi, quae de re loquens Apostolus ad Ephesios Christi, versu secundo sic habet: Tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis: ad Hebraeos item nono, versu undecimo sic scribit idem Apostolus: Christus assistens Pontifex, &c. per proprium sanguinem introiit semel in sancta, aeternâ redemptione inventa, &c. eademque veritas ex plurimis aliis Scripturâ locis apertissimè colligitur, quam proinde cum Sancto Thoma tertâ parte, quaest. 22. art. 2. Theologi omnes ut indubitatam admittunt. Eadem etiam disp. nonnulla de inruento Christi sacrificio adiunxi; in praesenti tamen, ut in proprio loco hae quaestio plenius est discutienda, ejusque secundum ordinem Melchisedech sacrificium declarandum.

II. Certa ergo ac de fide doctrina est, quam tenet Ecclesia Catholica, nempe esse in Ecclesiâ Christi verum & propriè dictam Sacrificium, illudque in Eucharistiâ mysterio situm esse: ita Orthodoxi omnes contra nostri temporis haereticos, qui sacrosanctae Eucharistiâ oblationem, & huius mysterii celebrationem negant esse sacrificium: hoc verò à Luthero didicerunt, ille à dæmone, ut fatetur ipse in libro de Missâ privatâ, & unctio- ne Sacerdotum.

III. Noltra tamen sententia definita est in Concilio Lateranensi capite Firmiter, Florentino, & aliis, ac tandem in Tridentino, sessione 22. canone 10. & alibi. Probatu primò; in veteri enim testamento praedicebatur fore in lege gratiâ sacrificium; sic enim Danielis duodecimo dicitur in ultimâ ætate legis gratiâ, tempore scilicet Antichristi, cessaturum iuge sacrificium. hoc autem intelligi de sacrificio propriè dicto & visibili patet; primò enim sacrificium simpliciter dictum hoc significat. Deinde, etiam tempore Antichristi, non cessabit sacrificium improprium, nempe oratio, & alia opera bona. Præterea significatur hoc sacrificium fore novum, & successurum sacrificiis antiquæ legis, hoc autem non competit sacrificio improprio, quod omni mundi ætate extitit: hoc etiam sacrificium vocatur unum.

IV. Secundò probatur; Christus enim in nocte cenæ tradens se discipulis sub speciebus panis & vini verum obtulit sacrificium, ergo & Sacerdotes modò idem offerunt, cum iusserit eos Christus idem facere in ipsis commemorationem. Antecedens probatur; Christus enim est Sacerdos secundum ordinem Melchisedech; ergo debuit aliquando offerre sacrificium inruentum, qui erat modus sacrificandi Melchisedech, imò in pane & vino, sed nunquam hoc fecit nisi in ultimâ illâ cenâ, ergo.

V. Tertio probatur; semper enim fuerunt in Ecclesiâ Catholica Sacerdotes, & Pontifices, altaria, & alia huiusmodi: hæc autem omnia ordinantur ad sacrificium propriè dictum: unde ob hoc ipsum Patres omnes inferunt, verum adhuc esse sacrificium, hicque semper fuit communis sensus Ecclesiæ, quod cum fateatur Lutherus, operæ pretium est audire quam ad hæc respon- sionem ex prædicto suo magistro hauserit: in libro ergo illo supra citato de Missâ privatâ hæc subdit: Hic non curamus si clarent Papisæ Ecclesiæ, Ecclesiæ, Patres, Patres, quia, ut dixi, hominum dicta & facta in tam magnis causis nihil curamus: scimus enim ipsos Prophetas lapsos esse, adeoq; Apostolos: verbo Dei iudicamus Ecclesiam, Apostolos, adeoq; ipsos Angelos: hæc ille. Quis tamen non videat quantæ dementiæ sit doctrinam tot eruditissimorum hominum jam inde à nascente Ecclesiâ scriptis traditam & illustratam, totius antiquitatis calculo firmatam, tot Martyrum signatam sanguine, in ipsis sacris literis expressam, ob unam cum dæmone confabulationem rejicere.

VI. Nec detrahit quidquam dignitati Christi, quod plures nunc sint Sacerdotes: non enim sunt tales, qui Christo morienti succedant, ut olim Sacerdotes antiquæ Legis, sed veluti ministri Christi sub eo tanquam uno summo Sacerdote Sacrificium offerant, sicut licet ipse sit unus magister & Pastor, plures tamen sunt sub ipso Doctores & Pastores. Nec etiam, quod obijciunt haeretici, est propterea minoris virtutis Sacrificium Christi inruentum; neque enim ideo jam offertur Sacrificium ut suppleatur aliquid quod in illo sacrificio defuit, sed tanquam applicatio illius, sicut merita Christi & hoc ipsum sacrificium applicantur per orationes & opera bona, imò & per Eucharistiâ sumpcionem, etiam juxta haereticos ipsos, & tamen nulla hinc vel meritis vel sacrificio Christi fit injuria.

VII. Ultimo probatur ex celebri illo loco Malachiæ primo, versu undecimo: Ab ortu Solis usque ad occasum magnum est nomen meum in gentibus, & in omni loco sacrificatur & offertur nomini meo oblatio munda: ubi videtur clarè Propheta prædicere repudiatum iri sacrificia legalia, & novum sacrificium in gentibus ad laudem Dei instituendum, quod non est aliud quàm Sacrificium hoc purissimum sub speciebus panis & vini à Christo Sacerdote secundum ordinem Melchisedech institutum, & Ecclesiæ ab eodem relictum.

VIII. Quæres: Utrum in Ecclesiâ sint alia sacrificia præter hoc sacrificium Eucharistiæ. Respondetur negativè, ut est communis vox Patrum; Sanctus enim Augustinus variis locis ait Eucharistiam esse unicum Christianorum sacrificium, unicum & singulare, &c. Sanctus etiam Cyprianus sermone de Cenâ Domini ait Eucharistiam esse inconsumptibilem cibum, quia si consumeretur, inquit, nullum nobis relinqueretur sacrificium.

IX. Unde licet Ecclesia varias actiones instituerit solemnitatis & ornatus causa circa hoc sacrificium, sicut circa Sacramenta; tamen sicut illæ non dicuntur Sacramenta, sed Sacramentalia, ita & illæ non sacrificia, sed sacrificialia dici debent, ut bene advertit Suarez disp. 74. sect. 4. Ratio est quia sacrificium esse debet oblatio immediatè ordinata ad cultum Dei, & ad testandam ejus excellentiam ac dominium, non autem sufficit quod sit actio vel caerimonia ordinata solum ad ornatum illius cultus, ut per se videtur clarum.

V. *Semper in Ecclesiâ fuerunt Sacerdotes, & altaria, hæc autem omnia ordinantur ad sacrificium.*

VI. *Nihil dignitati Christi detrahit, quòd nunc plures sint Sacerdotes.*

VII. *Propheta Malachiæ hoc nova Legis sacrificium clarè prædicat.*

VIII. *Nulla alia sunt in Ecclesiâ sacrificia præter Eucharistiam.*

IX. *Actiones quæ circa hoc sacrificium ab Ecclesiâ sunt instituta, non sunt sacrificia, sed sacrificialia.*